

کنه تار عنکبوتی

مناطق انتشار: اکثر نقاط کشور

علائم حشره: انتهای بدن در افراد نر دوکی شکل و رنگ بدن آن‌ها بر اساس فصل تغییر مییابد، بطوری که در بهار و تابستان، سبز متمایل به زرد با دو لکه پشتی جانبی تیره می‌باشند در صورتی که در اواخر پاییز و زمستان به دلیل ورود به دیپوز و توقف تغذیه و عدم تجمع مواد در داخل لوله‌های کور به رنگ قرمز یکنواخت دیده می‌شود. مراحل زیستی آفت شامل تخم، لاروها، پوره سن یک، پوره سن دو و بالغ می‌باشد، شکل بدن در مرحله لاروی تقریباً کروی است، لاروها دارای سه جفت پا، ولی تمام مراحل پورگی و بالغ دارای چهار جفت پا هستند. اشکال نر و ماده از استراحت دوم به بعد قابل تشخیص می‌باشند. مهم‌ترین صفت برای تعیین هویت علمی این گونه، شکل اندام خارجی دستگاه تناسلی نر است. اندازه بدن ۵۰۰-۳۰۰ میکرون می‌باشد.

تخم: شکل تخم شفاف، حصیری و با کاهی رنگ می‌باشد که قبل از تفریخ، یک جفت لکه قرمز رنگ که نشان دهنده چشم‌های لارو می‌باشد بر روی سطح تخم ظاهر می‌شود، تخم گذاری عموماً بر روی سطح تحتانی برگ‌های میزبان به صورت انفرادی و یا جمعی در کنار رگبرگ‌های اصلی یا رگبرگ‌های فرعی می‌باشد.

لارو: با تفریخ تخم، لاروها دارای سه جفت پا و به رنگ زرد روشن ظاهر می‌شوند که برای تغذیه قسمت‌های نازک و لطیف برگ حرکت می‌کنند.

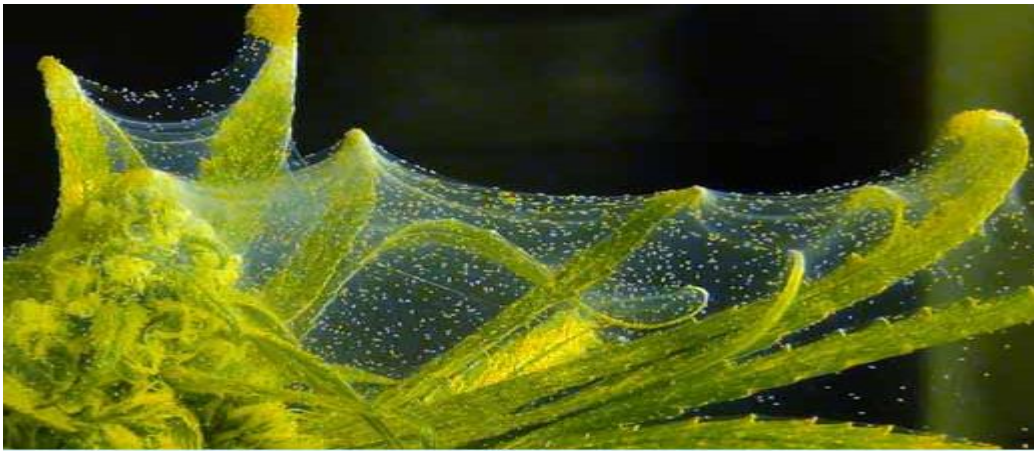
بالغ: افراد ماده بیضی شکل، به طول ۵۰۰ میکرون، به رنگ قهوه‌ای تا سبز با یک لکه تیره در قسمت‌های جانبی- میان ایدیوزوما می‌باشند. پاها زرد شفاف هستند.

محل خسارت: کنه‌های تارتن با فرو بردن کلیسره‌های میله‌ای خود به درون سلول برگ و خالی نمودن محتویات آن‌ها و تخریب سبزینه رشد گیاه را دچار اختلال می‌نماید. در سلول‌های خسارت دیده در ابتدا ریز و زرد رنگی ظاهر می‌شود که با افزایش تغذیه مجموع سلول‌های آسیب دیده به صورت لکه‌های زرد رنگ بر روی سطوح فوقانی و تحتانی برگ خسارت دیده ظاهر می‌شود که در نهایت برگ‌های خسارت دیده به رنگ

قهوه‌ای در آمده و ریزش می‌کنند و خسارت کنه تارتن علاوه بر روی برگ، بر روی ساقه، گل و میوه گیاهان میز مشاهده می‌گردد. خسارت حاصل از این کنه‌ها همراه با تنیدن تار می‌باشد که در مجموع مقدار تار تنیده شده با افزایش تغذیه و خسارت کنه ماده ارتباط مستقیم دارد. تارهای تنیده شده در تجمع گرد و غبار و نرسیدن نور کافی برای انجام عمل فتوسنتز در برگ نقش موثری ایفا می‌نماید. گردآلود بودن اندام‌های آلوده و گل بوته یا درخت از عوارض بارز آلودگی به این گونه است. در صورت تداوم آلودگی امکان ریزش برگ‌ها و خزان زودرس وجود دارد. ریزش شدید برگ‌ها باعث کوچک ماندن میوه‌ها و حتما در بعضی موارد احتمال گلدهی پاییزه را به دنبال دارد که در مجموع باعث ضعیف شدن و سال آوری درخت در سال بعد می‌شود.

برگهای جوان و تازه به لحاظ صاف و چرمی بودن سطح تحتانی برگ‌ها بیشتر مورد تغذیه و حمله کنه قرار می‌گیرند؛ به طوریکه کنه را قادر می‌سازد به آسانی بر روی آن‌ها مستقر و تغذیه بیشتری داشته باشد. سطح زیرین برگ‌های خسارت دیده در ابتدا به رنگ زرد یا نقره‌ای در آمده و سپس برنزه می‌شود. از ویژگی‌های مهم خسارت این کنه بر روی برگ‌های جوان می‌توان به تنیده شدن انبوه تار، جمع و لوله‌ای شدن و کوچک ماندن برگ‌ها و بطور کلی از بین رفتن طراوت گیاه همراه با توقف کامل رشد و ریزش زود هنگام برگ‌ها اشاره نمود. این آفت باعث خالی شدن بافت گیاهی و در نهایت سفید و یا نقره‌ای شدن قسمت انتهایی و خشک شدن کامل برگ می‌شود.

گیاهان مورد حمله: توت فرنگی، انواع درختان میوه، صیفی و زینتی از میزبان- های این کنه در محیط‌های باز و گلخانه می‌باشد.

محل خسارت: برگهای جوان و تازه به لحاظ صاف و چرمی بودن سطح تحتانی برگ‌ها بیشتر مورد تغذیه و حمله کنه قرار می‌گیرند.

زمستان گذرانی: زمستان را بصورت افراد بالغ جفت‌گیری کرده و در لابلاي بقایای گیاهی، زیر کلوخه‌ها، بر روی گیاهان همیشه سبز و علف‌های هرز

حاشیه مزارع و یا سطح باغ سپری می‌کنند. وقتی شرایط آب و هوایی مساعد می‌شود پناهگاه‌های زمستانه را ترک کرده بر روی علف‌های هرز داخل و حاشیه مزرعه مستقر می‌شوند و ۲- ۱ نسل اول را روی آنها تولید می‌نمایند.

تعداد نسل در سال: تا ۱۵ نسل در سال

مبارزه: استفاده از کفشدوزک‌های کنه خوار، سن شکارگر، کنه شکارگر، استفاده از روش مبارزه تلفیقی، نیسرون، انویدور